

til Udvalgsflertallets Ændringsforslag, men ganske vist har jeg maattet købe denne Behagelighed med at udvise nogen Resignation. Paa ikke uræsonlige Punkter var efter mit Skøn Lovforslaget bedre i den Form, Landstinget havde givet det, end i den Form, det antageligt vil faa efter Afstemningen i dette høje Ting. Men det stod mig klart, at skulde der overhovedet være Haab om, at Lovforslaget kunde blive gennemført i denne Samling, maatte, som det saa smukt hedder, Villierne bøjes mod hinanden.

Jeg har haft nogen Betænkelighed ved at gaa med til Ændringsforslag Nr. 4, hvorefter Motorvogne, der færdes paa Biveje, kun maa have en Egenvægt af 450 kg. Jeg finder det rigtigt, at der i Loven bestemmes, at disse smaa Motorvogne skal være indrettede saaledes, at der kun er Plads til 2 Personer, men 450 kg er en meget ringe Vægt for et Automobil. Imidlertid har jeg set Prøver paa *cycle cars*, som er almindelige i England, og som ikke har større Vægt og nogenlunde svarer til Hensigten. Jeg er gaaet med til dette Ændringsforslag af Frygt for, at man ellers vilde berøve de trehjulede Motorcykler den Tilladelse, de hidtil har haft til at færdes paa vore Biveje. Dette vilde dog være ganske urimeligt. En Revision af Automobilloven skulde ikke paa noget Punkt betyde et Tilbageskridt. Endnu større Betænkelighed har jeg ved at gaa med til Ændringsforslag Nr. 10. Ifølge Lovforslaget skulde Læger, Dyrslæger og Jordemødre, der færdes i Praksis, samt Amtsvejsinspektører og Politiet i Funktion have Lov til at køre paa Biveje, ligegyldigt hvor meget deres Motorvogne vejede. Nu foreslaas det, at disse Automobiler skal have en Maksimumsvægt. Desuden ofres Amtsvejsinspektøren. Naa, den Sorg kan jeg bære. Men jeg synes, at de Folk, der skal tilse syge, burde have Ret til at køre paa Biveje, selv om deres Motorvogne vejer mere end 600 kg, thi det maa stadig erindres, at det er ikke for at more Lægerne, vi giver dem et Privilegium, det er udelukkende af Hensyn til Patienterne, og desuden, hvilket jeg ogsaa gjorde opmærksom paa ved første Behandling: Læger og Dyrslæger skal vel vide at køre forsigtigt og hensynstuldt, thi hvis de ikke gør det, vil det i højeste Grad gaa ud over deres Praksis. Nu siger man: Ja vel, men dersom de Herrer kører tilstrækkelig forsigtigt, vil de ogsaa kunne faa den kommunale Tilladelse. Men dette slaar ikke altid til. Gud fri mig for at krænke det hellige kommunale Selvstyre,

men der findes ubestrideligt talrige Eksempler paa, at Kommunalraad har nægtet Læger Tilladelse til at køre paa Biveje, medens man samtidig har sagt, at man ikke vilde melde disse Læger for ulovlig Kørsel. Jeg synes dog, det er for galt, at vi her hjemme giver Love, som ikke bliver og ikke kan blive overholdt. Til Trods for mine Betæneligheder er jeg altsaa Medforslagsstiller af Ændringsforslag Nr. 10.

Derimod maa jeg paa det indstændigste anmode ærede Medlemmer om at stemme mod Ændringsforslag Nr. 11, som kun giver en almindelig Køretilladelse til Læger, Dyrslæger o. s. v., naar Bivejene har en Bredde fra Grøft til Grøft af mindst 6 m, hvilket som bekendt vil sige meget brede Biveje. Endnu mere maa jeg fra raade ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslag Nr. 15, der mærkeligt nok er tiltraadt af flere ærede Medlemmer end Ændringsforslag Nr. 11. Jeg kan ikke fatte, hvorfor Læger ikke maa komme til deres Patienter lige saa hurtigt om Natten som om Dagen. Ligeledes maa jeg fra raade at stemme for Ændringsforslag Nr. 18, der, saa vidt jeg kan forstaa det, vil berøve Motorcyklerne Tilladelse til om Natten at færdes paa vore Biveje i Tiden fra 15. April til 15. September. Derimod kan jeg tilraade at stemme for det Ændringsforslag, som i sidste Øjeblik er stillet af Justitsministeren, og som kun tilsigter Forandringer af redaktionel Natur.

Paa et Par Punkter vil Lovforslaget efter mit Skøn blive forbedret. Det er saaledes en Forbedring, at det foreslaas, at udenlandske Motorcykler ikke skal betale Afgift for at komme ind i Landet, og det er ligeledes en Forbedring, at Udlændinge, hvis de ikke forbliver her i Landet i hele det Tidsrum, for hvilket de har betalt, senere kan køre her i Landet i den resterende Tid uden at betale ny Afgift.

Det er en meget omfattende Dagsorden, den højtærede Formand har serveret os i Dag, og jeg formoder, at jeg træffer den højtærede Formands Ønske og ligeledes ærede Medlemmers Ønske ved at fatte mig i størst mulig Korthed. Jeg skal derfor slutte, idet jeg udtaler Haabet om, at Landstinget her vil vise den samme Resignation som vi, der om denne Sag mener det samme som det. Det Lovforslag, der nu skal sendes tilbage til Landstinget, vil, hvorledes end Afstemningen falder ud, blive betydelig mere, om jeg saa maa sige, reaktionært end det Lovforslag, Landstinget sendte ned til os. Men alligevel vil